

[Johan Asmussen.]

dens medlemmer ved personligt arbejde har medvirket til erhvervet,"
og så kommer det:

„medmindre nogen af disse stadig udfører en sædvanlig lønnet medhjælperes gerning.“

Det vil altså sige, at man dengang har haft klart øje for, at hvis et familiemedlem, det være sig en hustru eller anden, virkelig udfører en lønnet medhjælperes gerning, så bør der selvfølgelig også dér ske fradrag, så er det også en slags driftsudgift. Bestemmelsen er senere faldet bort. Jeg har ikke haft lejlighed til nærmere at fordybe mig i spørgsmålet, men sådan var tanken i indkomstskattens barndom.

Senere har man indført en forskelsbehandling, og det er den, der er det store problem, når man skal til at beskæftige sig med hele spørgsmålet om sambeskatningen, og det bør man ikke gøre, uden at det bliver som et led i en hel skattereform, en helhedsløsning på det område.

Det tredje punkt i lovforslaget drejer sig om hustruens underskrift. Dertil vil jeg sige, at jeg synes, det er meget forståeligt og umiddelbart i og for sig rimeligt at indføre en sådan regel. Jeg tror, som det ærede medlem hr. Hagen Hagensen var inde på, at man måske nok skal overveje de rent juridiske konsekvenser noget. Det er måske ikke helt oplagt, hvordan de kan blive. Bl. a. vil jeg pege på, at det står mig ikke helt klart, om en sådan bestemmelse vil medføre konsekvenser med hensyn til den regel, der gælder i øjeblikket vedrørende selve hæftelsen for skatten; nu er det jo sådan, at man ikke kan udpante hos hustruen, før man forgeses har søgt at udpante hos manden. Jeg tør ikke sige, om den foreslåede ændring på det punkt ville medføre nogen forandringer, sådan at man fremtidig ville kunne skride til direkte skatteudpantning over for hustruen, hvor det drejer sig om en indtægt, som stammer fra hende selv, og hvor hun har attesteret beløbets rigtighed på selvangivelsen.

Ligesom de øvrige ærede ordførere må jeg indtil videre på mit partis vegne afvente begivenhederne. Det er jo muligt, at vi ikke kommer til at gense dette forslag i form af egentlig lov, men som led i en større helhed.

Finansministeren (Poul Hansen): Efter denne ret indgående diskussion har jeg for min del ikke noget at sige til den ærede ordfører for forslagsstillerne. Det, jeg kunne have sagt, er sagt indtil flere gange af de øvrige diskussionsdeltagere.

Jeg har alene en bemærkning til det ærede medlem hr. Hagen Hagensen, som kritiserede, at der ikke allerede forelå forslag til en skattereform. Nu er det jo lidt varierende fra det ene ærede medlem til det andet, hvad man egentlig forstår ved en skattereform; jeg har forstået, at det konservative folkeparti især lægger vægt på lettelse i den direkte beskatning. Der er jo fremsat forslag til udskrivningslov — jeg har ganske vist fået at vide, at det er ingen skattereform — men det er altså, hvad der efter regeringens opfattelse i hele den finansielle situation er mulighed for at gennemføre af lettelser.

Så har man talt om særbeskatningsforslaget. Jeg ville da meget gerne have kunnet fremsætte det tidligere, men den forudsætning, hvorunder vi behandlede det sidste år, var jo den, at det skulle være et led i en kildeskattordning. Dengang blev der fremsat det ønske, om man ikke kunne tage dette lovforslag separat, og det er klart, at det jo blev så meget mere nødvendigt efter det udfald, valget fik, at bringe det frem først. Men der har været et ganske stort teknisk arbejde med det. Man var jo begyndt at arbejde med sagen i sommer, men arbejdet var ikke tilendebragt, da folketingsåret begyndte; jeg havde som sagt regnet med at kunne være fremkommet med lovforslaget nu før jul, men så er der dukket komplikationer op i relation til kommuneskattordningen, som vi er nødt til at se på, forinden lovforslaget kan fremsættes. Hvis det var en enkel og ligetil sag som f. eks. at ændre nogle satser i udskrivningsloven eller lignende, så havde det jo nok kunnet foreligge, men det er ret så kompliceret.

Som sagt, arbejdet med disse ting bliver fremmet mest muligt, men det ærede medlem ved jo såvel som jeg, at vi også har et problem med personale og personalemangel såvel i skattedepartementet som andre steder. Derfor kan ikke alle ting gå så hurtigt, som vi også gerne selv så i regeringen. Jeg synes, jeg skylder at gøre disse bemærkninger.